

set ikke betyder noget, kan det jo heller ikke gøre Brugsforeningerne noget at gaa ind derpaa; saa har de jo ikke noget Tab derved, men opfylder kun berettigede Krav og Ønsker fra Handelsstandens Side, som de ikke bør sidde overhørig.

Jeg skal anbefale det Ændringsforslag, vi har stillet; det maa kunne gaa let, thi det har jo, som den ærede Ordfører (Bækgaard) sagde, været fremme mange Gange tidligere, saa det er ikke noget nyt. Det er min Overbevisning, at dette Spørgsmaal vil blive ved med at komme frem, indtil det en Gang er løst, fordi det, som jeg har udtalt før, er Udtryk for et saadant Retfærdighedskrav, at jeg ikke tror, man i det lange Løb kan sidde det overhørig. Jeg skal anbefale Ændringsforslaget til ærede Medlemmers Overvejelser og anmode saa mange som muligt om at stemme derfor.

Veistrup: Det ærede Medlem (J. Chr. Møller) brugte i sin Begrundelse for at beskatte Brugsforeningerne Udtrykket, at det var et Retfærdighedskrav, der her stilledes. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem heri; hvis det var Tilfældet, vilde Forslaget ganske sikkert faa mange flere Stemmer, end det kan faa. Jeg tror, at det ærede Medlem saavel som Handelsstanden ser ganske forkert paa dette Forhold. Her er jo ikke Tale om Forretninger i den Forstand, som man ellers mener, naar man taler om Forretninger, men om Foreninger, hvori man har sammensluttet sig til Fordeling af visse Varer, som man har købt; her kommer det ikke an paa at tjene større eller mindre Beløb. Og i det Øjeblik, Overskuddet fordeles til Medlemmerne, bliver det skattepligtigt ligesom enhver anden Indtægt indenfor Medlemmernes Kreds. Men dernæst tror jeg, at det værste, der kunde ske for Handelsstanden, var, om man gik til en Beskatning af Brugsforeningerne; thi det, der da vilde ske, var da dette, at Brugsforeningerne nedsatte deres Priser, saaledes at der intet Overskud fremkom. Det er blevet Coutume — jeg ved ikke, om det er med Rette eller med Urette, men det er blevet Coutume indenfor Brugsforeningerne —, at man holder Dagsprisen, som den holdes indenfor Forretningsverdenen, paa de Varer, man uddeler. Men i det Øjeblik, Lovgivningsmagten gik ind paa Kravet om en Beskatning, tror jeg, det vilde resultere i en Nedsættelse af Varepriserne fra Brugsforeningernes Side, saa at de derved bort-

eliminerede Overskuddet, noget, som Handelsstanden mindst af alle vilde være tjent med. Derfor tror jeg, at man af mange forskellige Grunde ser fuldstændig fejl paa dette Forhold. Jeg maa derfor ogsaa anbefale, at man stemmer imod det Forslag, som her er stillet af det konservative Parti.

De Betragtninger, der er fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Peder Hedebo) med Hensyn til Ønskeligheden af at gaa videre med Ændringer i Lovforslaget, deler jeg ganske. Jeg skulde ikke have fremført dette, hvis ikke Forholdet var, at jeg for ikke at blive misforstaaet havde taget Ordet, men jeg tror ogsaa som det ærede Medlem, at Kravet om Bevægelsesfrihed med Hensyn til Skattens Forhøjelse eller Nedsættelse ved Børnefradrag er af den Beskaffenhed, at man ikke kan sidde det overhørig i det lange Løb. Naar vi ikke selv eller sammen med Socialdemokraterne har stillet Ændringsforslag derom, er det for at fremme Lovforslaget hurtigst muligt af Hensyn til Ligningen rundt omkring i Kommunerne.

Bækgaard: Den ærede Ordfører for Mindretallet (J. Chr. Møller) omtalte kun det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet. Jeg skal alligevel sige et Par Ord om de Betragtninger, Mindretallet i øvrigt gør gældende i Betænkningen. Der er fremsat den Tanke at forandre Grundlaget for Skatteansættelsen, saaledes at man beregnede Skatten paa Grundlag af de tre sidste Aars Indkomst i Stedet for som nu alene paa Grundlag af det sidste Aars Indkomst. Jeg skal ikke nægte, at det i visse Henseender kunde virke noget tiltalende, navnlig derved, at det kunde udligne de store Udsving, hvad enten de gaar op eller ned, for de Skatteydere, hvis Indkomster er stærkt svingende. Det kunde maaske nok synes en Fordel, men paa den anden Side tror jeg alligevel, det vil være upraktisk og uheldigt. Det vil selvfølgelig i ikke ringe Grad forøge Arbejdet for dem, der skal udfinde Skatten og i det hele taget udføre det Arbejde, som kræves paa dette Omraade. Jeg tror ogsaa, at et Aars Indkomst derved kommer til at virke saa langt frem i Tiden, at den rette Forholdsmæssighed, som Mindretallet ønsker, vil blive noget, ja endogsaa i høj Grad tilsidesat. Det er min Erfaring, at man ret ofte, selv med det sidste Aars Indkomst som Grundlag, kan faa at se, at Skatteevnen forandrer sig,